

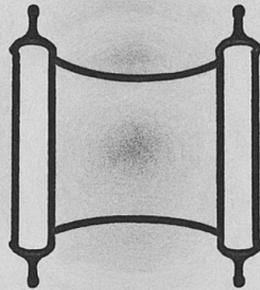
בס"ד

Alter Rebbe

Torah Ohr

Vayechi

יְהוּדָה אֶתָּה יוּדָה אַחִיךָ וְגו'

*Dedicated In Honor Of:
The Soul House*

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

Introduction

Rabbi Shneur Zalman of Liadi (1745–1812), founder of Chabad Chassidut and author of the Tanya and Shulchan Aruch HaRav, develops in this maamar a deep inner reading of the verse “Judah, you, your brothers will acknowledge you,” revealing a structured path of avodah through prayer, Torah, and acts of kindness. The maamar unfolds the inner order of Reuben, Shimon, Levi, and Judah as successive spiritual movements that culminate in absolute bittul before the Infinite Light, clarifying why acknowledgment and prostration stand at the summit of divine service.

Judah, you, your brothers will acknowledge you, etc. Behold, Judah is called by the name “this time I will give thanks,” and he is the aspect of acknowledgment within the generality of the souls of Israel.

יהודה אמה יודף אחיה וגו'. הנה יהודה נקרא על שם הפעם אודה והוא בחינת הודיה שבכללות נשמות ישראל

We give thanks to You, and we bow and prostrate and give thanks. Rather, below, since it is under time, it is called “this time I will give thanks,” because not all times are equal.

מודים אנחנו לך ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים. אלא שלמטה לפי שהוא תחת הזמן נקרא הפעם אודה שלא כל העתים שוים

But above, in the source from which their souls are hewn, it is above time, and there it is called Judah, for the letter yud indicates the present, as in “thus Job does.”

אבל למעלה במקור חוצב נשמותיהם הוא למעלה מן הזמן ושם נקרא יהודה פי הי"ד מורה על ההנה כמו פכה יעשה איוב

And the meaning of the word will be like “he gives thanks,” with the addition of a heh, Judah. And in Nehemiah eleven, Judah is written with a segol under the dalet.

ויהי פרוש המלה כמו יודה בתוספת ה' יהודה ובגמגמיה י"א נכתב יהודה בסגול תחת הדל"ת

And the matter of “this time I will give thanks” means after birth and revelation of the aspects of Reuben, Simeon, and Levi, for they are what cause this aspect of acknowledgment.

וענין הפעם אודה הינו אחר לידה והתגלות בחינת ראובן שמעון ולוי שהם הם הגורמים לבחינת הודיה זו

And this is “your brothers will acknowledge you.” And explanation of this matter: behold, Reuben is named for “see, a son,” the aspect of seeing.

וזהו יודף אחיה. ובאור ענין זה הנה ראובן הוא על שם ראוי בן בחינת ראיה

And this aspect of seeing causes the drawing down of the aspect of love, as it is written, “the face of a lion to the right,” lion being letters of seeing.

ובחינת ראיה זו היא הגורמת המשכת בחינת האהבה. כמו שכתוב פני אריה אל הימין אריה אותיות ראיה

And thus the banner of the camp of Reuben was to the south, for the matter of seeing is a matter of closeness through affection.

וכן הנה דגל מחנה ראובן תימנה פי ענין ראיה הוא ענין התקרבות דרך חבה

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

As it is written, "like the first fruit on the fig tree at its beginning, I saw your forefathers," etc. And this is "for the Lord saw," etc.

כמו שכתוב כבכרה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם כו'. וזהו כי ראה ה' וגו'

For now my husband will love me, etc. And the matter of this drawing down within the congregation of Israel is the aspect of gazing upon the glory of the King.

כי עתה יאהבני אישי וגו'. וענין המשכה זו בכנסת ישראל הוא בחינת לאסתכלא ביקרא דמלכא

To arouse the love until it desires to cleave to Him, may He be blessed. And similarly, the verses of song and praise and "Yotzer Or" were instituted before the Shema.

לעורר את האהבה עד שתתפצץ לדבקה בו יתברך. ועל דרך זה נתקנו פסוקי דזמרא ויוצר אור קדם קריאת שמע

In order that one come to fulfillment of "and you shall love" in the Shema. For the main intention in recounting the praise of the Omnipresent is that knowledge alone is insufficient.

כדי שיבוא לקיום ואהבת בקריאת שמע. כי עקר הכונה בספור שבחו של מקום הוא כי לא די בדיעה לבדה

Since it is an aspect of concealment, and even a thief at the opening of the tunnel, etc., and it will not come to fulfillment of "and you shall love."

לפי שהיא בחינת העלם ואפלו גנבא אפום מחתרתא וכו' ולא יבוא לקיום ואהבת

Except when it emerges from concealment to revelation, and from the aspect of knowledge to the aspect of actual seeing, which is revelation, to gaze specifically.

כי אם כשיצא מן העלם אל הגלוי ומבחינת ידיעה לבחינת ראייה ממש שהוא בחינת גלוי לאסתכלא דוקא

And this is through increasing in recounting His praises, may He be blessed, and deepening one's understanding how Your kingship is kingship over all worlds.

והיינו על ידי שירבה לספר בשבחיו יתברך ולהעמיק דעתו איה שמלכותה מלכות כל עולמים

A thousand thousands and myriad myriads, etc. And He alone, may He be blessed, is singular and unique as before the world was created.

אלף אלפים ורבו רבון וכו' והוא לבדו יתברך הוא יחיד ומיוחד כמו קדם שנברא העולם

As the statement says: singular, living, eternal King, etc.

כמאמר יחיד חי העולמים מלך כו'

And the truth of the name "One" is that He alone is He. And the meaning of "one" is that there is drawn the aspect of alef, chet, and dalet, which are the seven firmaments and the earth, etc.

ואמתות שם יחיד הוא שהוא לבדו הוא וענין אחד הוא שנמשך בחינת א' חיות ודג'ת שהם ז' רקיעים והארץ כו'

That they be nullified to His unity, may He be blessed, for the vitality of heaven and earth ascends and is included in its source.

שיהיו בטלים ליחודו יתברך שהחיות של שמים וארץ עולה ונכלל במקורו

And thus ascends even the vitality of the spiritual realms, as it is written: "Yours, O Lord, is the greatness," etc.

וכך עולה אפלו החיות של הרוחניות כמו שכתוב לה ה' הגדלה וכו'

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

<p>And see regarding this on the verse “And I appeared to Abraham.” And only “Blessed be the Name of the glory of His kingdom,” that worlds being separate are only from the aspect of His kingship, may He be blessed.</p>	<p>וענין מזה על פסוק וארא אל אברהם. ורק ברוך שם כבוד מלכותו של הקיות עולמות נפרדים הם רק מבחינת מלכותו יתברך</p>
<p>And when one lengthens in this matter in the depth of his understanding, in the aspect of revelation in his mind and not with knowledge alone.</p>	<p>וקשׁאריף בענין זה בעמק בינתו בבחינת גלוי במוחו ולא בדיעה לבדה</p>
<p>Then he gives birth from this to love in revelation of his heart, to be yearning and also “my soul longs and even expires,” etc.</p>	<p>אזי מוליד מזה אהבה בהתגלות לבו להיות נכספה וגם פלטה נפשי וגו'</p>
<p>And he comes to fulfillment of “You shall love the Lord your God” literally, that is, to cleave to Him in the Infinite Light, blessed be He, literally.</p>	<p>ויבא לקיום ואהבת את ה' אלוקיך ממש דהינו לדבקה בו באין סוף ברוך הוא ממש</p>
<p>As it is written: “Whom have I in heaven,” etc. And behold it is written: “with all your heart,” and our sages said: with your two inclinations.</p>	<p>וקמו שכתוב מי לי בשמים וכו'. והנה כתיב בכל לבבך ואמרו רז"ל בשני יצריך</p>
<p>That is, that the love be in the aspect of a penitent, for repentance is not specifically in one who has sins in his hand, Heaven forbid.</p>	<p>דהינו שתהא האהבה בבחינת בעל תשובה כי התשובה אינה דוקא במי שיש בידו עברות חס ושלום</p>
<p>Rather, even in every person, for the matter of repentance is to return the soul to its source and root.</p>	<p>אלא אפלו בכל אדם כי ענין תשובה הוא להשיב את הנשמה למקורה ושרשה</p>
<p>That it was included in its Emanator, blessed be He, and bound in the bond of life, with the Lord literally.</p>	<p>שהיתה כלולה במאצילה ברוך הוא וצורה בצרור החיים את ה' ממש</p>
<p>And it descended from the place of its honor and was en clothed in this physical world.</p>	<p>וירדה ממקום כבודה ונתלבשה בעולם הזה הגשמי</p>
<p>Such that even all the spiritual attainments that it attains through its enclothement within the body fall under the aspect of time and place.</p>	<p>שאפלו כל השגות הרוחניות שמשגת בהתלבשותה בתוך הגוף הם נופלים תחת בחינת זמן ומקום</p>
<p>And it is necessary to return it through “and they cried out to the Lord in their distress,” for distress is narrowness and limitation.</p>	<p>וצריף להשיבה על ידי ויצעקו אל ה' בצר להם כי צר לו המקום שהוא בחינת מצר וגבול</p>
<p>And regarding this it is said: “That I took you out of the land of Egypt,” from the aspect of constriction, etc.</p>	<p>ועל זה נאמר אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מבחינת מצר וכו'</p>
<p>For through the bitterness that he will have over the opposite, the love for the Lord will grow with greater intensity.</p>	<p>שעל ידי המרירות אשר יהיה לו על ההפך תגדל האהבה לה' ביתר שאת</p>
<p>To be included in the Infinite Light, blessed be He, like the advantage of light that comes from darkness.</p>	<p>להתכלל באור אין סוף ברוך הוא כיתרון האור הבא מן החושך</p>

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

And regarding this our sages said: in the place where penitents stand, etc. And as is brought in the Zohar, they draw him with greater strength, to be revelation of the Infinite Light, blessed be He, literally upon his soul.

ועל זה אמרו רז"ל במקום שבועלי תשובה כו'.
 וכדאיתא בזהר דמשכין ליה בחילא יתיר

Until even the vitality of the body and the animal soul and their faculties are transformed and return to the Lord, and darkness is transformed into light.

להיות גלוי אור אין סוף ברוך הוא ממש על נפש עד
 שגם חיות הגוף ונפש הבהמית וכחותיהם יתהפכו
 וישובו אל ה' ואתהפךא חשוכא לנהורא

And this is "for the Lord saw my affliction." The meaning is that through my affliction and my bitterness, which is the bitterness of the soul in arousal from below.

ונהו כי ראה ה' בענני. פרוש שעל ידי ענני ומרוודי
 הוא מרירות הנפש שבאתערתא דלתתא

There is drawn an arousal from above, and like water, the face, etc., the advantage of light in the aspect of seeing from above to below.

נמשך להיות אתערתא דלעילא וכמים הפנים כו'
 יתרון האור בבחינת ראיה מלמעלה למטה

For "my husband will love me," in the aspect of "my man," that is as it is written: "on that day you will call Me, my man."

פי יאהבני בבחינת אישי דהינו כמה שכתוב ביום
 ההוא תקראי לי אישי

And the explanation of "my man" is "my fire" literally. And this is the yearning from below to above.

ופרוש אישי אש שלי ממש והיינו התשוקה שממטה
 למעלה

The aspect of "and toward your man is your yearning," that it itself, that very fire of mine, be in the aspect of inclusion in the Infinite Light, blessed be He, literally.

בחינת ואל אישך תשוקתך שהוא הוא האש שלי
 תהיה בבחינת התכללות באור אין סוף ברוך הוא
 ממש

Until He Himself will be "my man," "my fire" literally, for "His right hand embraces me," in the aspect of embracing and inclusion.

עד שהוא הוא יהיה אישי אש שלי ממש כי וימינו
 תחבקני בבחינת חבוק והתכללות

To be revelation of the Infinite Light, blessed be He, literally upon my soul in this yearning.

להיות גלוי אור אין סוף ברוך הוא ממש על נפשי
 בתשוקה זו

And behold, this is the matter of Reuben, which is the aspect of the first paragraph of the Shema, which is the aspect of running.

והנה זהו ענין ראובן שהוא ענין בחינת פרשה
 ראשונה שבקריאת שמע שהוא בחינת רצוא

And the second paragraph of the Shema is the aspect of Simeon, "and it will be if you listen," which is the aspect of return.

ופרשה שניה שבקריאת שמע היא בחינת שמעון
 והנה אם שמוע תשמעו שהיא בחינת שוב

For seeing is from closeness, which is the aspect of love that comes from closeness.

פי ראיה היא מקרוב והיינו בחינת אהבה שמחמת
 הקרוב

But hearing is from afar, and it causes the aspect of awe, as it is written: "O Lord, I heard Your report, I feared."

אבל שמיעה היא מרחוק והיא הגורמת בחינת יראה
 כמו שכתוב ה' שמעתי שמעך יראתי

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

For awe comes due to the aspect of distance that is drawn from the aspect of the left that repels.

כי היראה היא באה מחמת בחינת הרחוק הנמשך מבחינת שמאל דוחה

For since it repels, and he humbles himself to say to his soul: who is he whose heart dared to approach, etc.

כי לפי שהוא דוחה ומשפיל עצמו לומר לנפשו מי הוא אשר ערב לבו לגשת כו'

Then awe and fear fall upon him in his heart, as it is written: "and the people saw and trembled and stood from afar."

אזי תפול עליו יראה ופחד בלבבו כמו שקתוב וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק

For because "they trembled," awe and fear fell upon them, therefore "they stood from afar," in the aspect of hearing.

שבשביל ויגעו ויפול עליהם אימה ופחד ולפיכך ויעמדו מרחוק בבחינת שמיעה

And as in the matter: if your heart runs, return to One.

וכענין אם רץ לבך שוב לאחד

And this is the matter of the second paragraph of the Shema, which is the aspect of awe, as it is written: "Guard yourselves lest your heart be enticed," etc.

ונהו ענין פרשה שניה שבקריאת שמע שהוא בחינת יראה כמו שקתוב השמרו לכם פן יפתה וכו'

And this is what is said: "for the Lord heard that I am hated," and like the matter of "despised in his eyes, rejected."

ונהו שצאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי וכענין נבזה בעיניו נמאס

That is, through arousal from below, that which is considered in his eyes as hated, through the left that repels, is drawn to be arousal from above.

דהינו שעל ידי אתערותא דלתתא מה שנתקשב בעיניו לשנואה על ידי שמאל דוחה נמשך להיות אתערותא דלעילא

For "the Lord heard," the aspect of hearing from afar, in order to draw the aspect of awe from above.

כי שמע ה' בחינת שמיעה מרחוק כדי להמשיך בחינת יראה מלמעלה

And with this will be understood the matter of "Shema" and "Ve-ahavta," that they are kindness and severity, and the Names forty-two and seventy-two.

ובזה יובן ענין שמע וואהבת שהם חסד וגבורה והשמות מ"ב וע"ב

Rather, it is inclusion, for "Shema" is kindness and love, Reuben, and is also included of severity, the aspect of "He saw my affliction," mentioned above.

אלא שהוא התכללות כי שמע חסד אהבה ראובן וכלול גם פן מגבורה בחינת יראה בעניי הנ"ל

And likewise "Ve-ahavta" is awe included from love. See the explanation of this on "These are the journeys" and on "Vayechi."

וכן ואהבת יראה כלול מאהבה וענין באור זה על פסוק אלה מסעי ועל פסוק ויחי

And behold, after the Shema we say "true and firm," etc., and "pleasant and sweet and awesome," etc., this matter is upon us.

והנה אחר קריאת שמע אומרים אמת ויציב וכו' ונתקד ונעים ונורא וכו' הדבר הזה עלינו

And this is the aspect of Levi: "my husband will accompany me."

והינו בחינת לוי ילנה אישי אלי

And this is the matter of right and left, and between them the bride.

והוא ענין מינא ושמאלא וביניהו כלה

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

<p>For “His left is under my head,” the aspect of the left that repels, is what causes the lifting of the head, etc.</p>	<p>כי שמאלו תחת לראשי בחינת שמאל דוחה הוא שגורמת להיות נשיאות ראש וכו'</p>
<p>And “His right embraces me,” the right that draws close, to be included, etc.</p>	<p>וימינו תחבקני זמין מקרבת להתפלל וכו'</p>
<p>And the aspect of “my husband will accompany me” means that which we say in “Emet VeYatziv,” “this matter,” it is the Torah.</p>	<p>ובחינת ילנה אישי הינו מה שאומרים באמת ויציב הדבר הזה היא התורה</p>
<p>Whose root is very exalted, except that it en clothed itself in physical matters, therefore the Torah is likened to water that descends from a high place, etc.</p>	<p>ששרשה מאד נעלה אלא שנתלבשה בדברים גשמיים שלכן נמשלה התורה למים שיורדים ממקום גבוה וכו'</p>
<p>And this he should return to his heart: truth it is, that I am not worthy מצד myself to ascend and be included in the light of the Lord.</p>	<p>וזאת נשיב אל לבו אמת הוא שאין אני ראוי מצד עצמי לעלות ולהתפלל באור ה'</p>
<p>And to return the soul from below to above, to unify it with its Emanator, blessed be He, for “who may ascend the mountain of the Lord,” etc.</p>	<p>ולהשיב את הנפש ממטה למעלה ליחודה במאצילה ברוך הוא כי מי יעלה בהר ה' וכו'</p>
<p>But nevertheless, behold the Infinite Light, blessed be He, on His own part, automatically and by itself, is drawn also below.</p>	<p>אכל מכל מקום הרי אור אין סוף ברוך הוא מצד עצמו ממילא ומאליו נמשך גם למטה</p>
<p>That it dwells and is revealed in the Torah, and behold this supernal unity is revealed below as above.</p>	<p>ששורה ומתגלה בתורה והרי מתגלה יחוד זה העליון למטה כמו למעלה</p>
<p>And therefore, through engagement in Torah, he can draw the Infinite Light, blessed be He, literally below upon his soul.</p>	<p>ואי לזאת על ידי עסק התורה יכול להמשיך אור אין סוף ברוך הוא ממש למטה על נפשו</p>
<p>And this is “if your heart runs, return to One,” that also below, in the aspect of return, the aspect of One is drawn.</p>	<p>ונהו אם רץ לבך שוב לאחד שגם למטה בבחינת שוב נמשך בחינת אחד</p>
<p>And this is “my husband will accompany me,” to me, that the Infinite Light, blessed be He, descends and is drawn from above to below.</p>	<p>ונהו ילנה אישי אלי שיורד ונמשך אור אין סוף ברוך הוא מלמעלה למטה</p>
<p>And this is the explanation of “Emet VeYatziv,” etc., that we lengthen to affirm and to establish “this matter upon us and upon our forefathers,” etc., upon the earlier ones, etc.</p>	<p>ונהו פרוש אמת ויציב כו' שמאריכין לאשר ולקיים את הדבר הזה עלינו ועל אבותינו כו' על הראשונים כו'</p>
<p>And we draw down from above “true and firm and correct,” etc., and “pleasant and sweet,” etc., to be a drawing down of the Infinite Light, blessed be He, that dwells and is revealed in the light of Torah.</p>	<p>וממשיכים מלמעלה אמת ויציב ונכון וכו' ונחמד ונעים כו' להיות המשכת אור אין סוף ברוך הוא שורה ומתגלה באור תורה</p>

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

<p>However, behold, all three aspects mentioned above are still in the aspect of filling all worlds.</p>	<p>אף הנה כל שלש בחינות הנ"ל עדין הם בבחינת ממלא כל עלמין</p>
<p>Which are aspects of drawing down from the Infinite Light, blessed be He, to the aspect of filling all worlds.</p>	<p>שהם בחינת המשכות מאין סוף ברוך הוא לבחינת ממלא כל עלמין</p>
<p>For the aspect of Reuben is to arouse love, to be yearning and also "my soul longs and even expires," etc.</p>	<p>שבחינת ראוּבֵן היא לעורר את האהבה להיות נכספה וגם כלתה כו'</p>
<p>And to be desirous to be included and unified in its Emanator, blessed be He, from which it follows that it is still not included and unified in the Infinite Light, blessed be He, that surrounds all worlds.</p>	<p>ולחיות משתוקקות להתפלל ולהתחבר במאצילה ברוך הוא מכלל שהיא עדין אינה כלולה ומיחדת באור אין סוף ברוך הוא הסובב כל עלמין</p>
<p>For in heaven above and on the earth below all is equal, and spirituality and physicality are literally considered nothing before Him.</p>	<p>שבשמים ממעל ועל הארץ מתחת הכל בשוה ורוחניות וגשמיות כלא קמיה כלא ממש חשיבי</p>
<p>And similarly the other aspects, except that they are aspects of drawing down to be filling all worlds, etc.</p>	<p>ועל דרך זה שאר הבחינות אלא שהן בחינת המשכות להיות ממלא כל עלמין כו'</p>
<p>But the aspect of Judah, which is the aspect of acknowledgment, is the aspect of nullification and inclusion in the Infinite Light, blessed be He, literally, that surrounds all worlds.</p>	<p>אבל בחינת יהודה שהוא בחינת הודאה הוא בחינת בטול והתפללות באור אין סוף ברוך הוא ממש הסובב כל עלמין</p>
<p>And these are precisely the aspects of the prostrations in the Amidah prayer.</p>	<p>והן הן בחינות השתחוויות שבתפלת שמונה עשרה</p>
<p>Therefore prayer is in a whisper and in secrecy, in the aspect of surrounding all worlds, above above the aspect of orderly progression.</p>	<p>ולכן תפלה היא בלחש ובחשאי בבחינת סובב כל עלמין למעלה למעלה מבחינת השתלשלות</p>
<p>Which is not within the category of drawing down and influence at all, etc.</p>	<p>שאינה בגדר המשכה והשפעה כלל כו'</p>
<p>And it does not ascend in the name of love at all, only the aspect of nullification in existence, literally, completely.</p>	<p>ואינה עולה בשם אהבה כלל רק בחינת בטול במציאות ממש לגמרי</p>
<p>And this is the aspect of pouring out into the bosom of its Father literally, to be like nothing and zero literally.</p>	<p>והיינו בחינת השתפכות אל חיק אביה ממש להיות כאין ואפס ממש</p>
<p>For this reason the matter of prostration hints, as one prostrates before the king and nullifies himself, etc.</p>	<p>שעל זה מרמז ענין השתחוואה כמו שמתחווה לפני המלך שמבטל את עצמו כו'</p>
<p>Only that in order for this aspect, which is the aspect of Judah, to be in the aspect of "you," that is, to be in revelation as if it were face to face.</p>	<p>רק שפנדי להיות בחינה זו שהוא בחינת יהודה בבחינת אמה דהיינו להיות בגלוי כאלו הוא לנוכח</p>

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אחיה וגו'

It is necessary that “your brothers will acknowledge you,” that one must first precede the aspects of Reuben, Simeon, and Levi. Through them and by means of them the revelation of this aspect of acknowledgment will be drawn down.

צריך לומר יודף אחיה וצריך להקדים תחלה בחינת ראובן שמעון ולוי

For without the prior aspects of Reuben, Simeon, and Levi, the aspect of Judah, which is the aspect of nullification and inclusion, is not drawn down in revelation.

שפיהם ועל ידיהם יומשך גלוי בחינת הודאה זו כי בלי קדימת בחינת ראובן שמעון ולוי לא נמשך בחינת יהודה שהוא בחינת בטול והתפלות כו' בבחינת גלוי

Rather only in concealment and as a surrounding light.

אלא בבחינת העלם ומקיף

Therefore it is impossible to begin the Amidah prayer without first preceding Pesukei DeZimra, Yotzer Or, and the Shema, etc.

ולכן אי אפשר להתחיל תפלת שמונה עשרה בלי קדימת פסוקי דזמרה ויוצר אור וקריאת שמע כו'

And in Minchah, where we pray only the Amidah, this is because they already preceded in Shacharit the Shema and its blessings.

ובמנחה שמתפללין רק תפלת שמונה עשרה הינו מפני שכבר הקדימו בשחרית קריאת שמע וברכותיה

And in Arvit it is necessary to return and begin Shema and its blessings before the prayer.

ובערבית צריך לחזור להתחיל קריאת שמע וברכותיה קדם התפלה

And this is the matter of “their beginning is wedged in their end,” and the mystery of letters.

ונהו ענין נעוץ תחלתו בסופן והמיוד

And see elsewhere on the verse “And he bound his donkey’s foal,” that implies that “Shuruk,” which is acknowledgment, is below “Segol,” which is the aspect of love and awe.

ועין במקום אחר על פסוק ולשרקה בני אתנו דמשמע דשורוק שהוא הודאה הוא למטה מסגול שהוא בחינת אהי"ר כו'

And this seems, on the surface, the opposite of what is written here, that Judah, which is acknowledgment, is above Reuben, Simeon, and Levi, which are Segol.

ונהו לכאורה הפך ממה שכתוב פאן דיהודה שהוא הודאה הוא למעלה מראובן שמעון ולוי שהם סגול

But in truth there is no difficulty, for acknowledgment is below love and awe.

ובאמת לית קשנא דהודאה היא למטה מאהי"ר

But the acknowledgment of Judah is the aspect of nullification that is above love and awe.

אבל הודאה דיהודה זהו בחינת בטול שלמעלה מאהי"ר

And this is the aspect of David: “If I have not stilled and silenced,” etc.

ונהו בחינת דוד אם לא שויתי ודוממתי

And as it is written: “and after the fire, a still small voice,” behold silence and nullification are above the fire, which is love.

וכמו שכתוב ואחר האש קול דממה דקה הרי שהדממה והבטול הוא למעלה מן האש שהיא אהבה

For there the King comes, but regarding fire it is written: “the Lord was not in the fire.”

כי תמן קאתי מלפא אבל גבי אש כתיב לא באש הי

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אתה יודך אחיה וגו'

Rather, the fire is for the Lord, as is written elsewhere.	אלא שהאש הוא לה' כמו שכתוב במקום אחר
And furthermore, this is what is said here: "Judah, you," that Judah should be in the aspect of "you," meaning in revelation.	ועוד דזהו שאמר כאן יהודה אתה שיהיה יהודה בבחינת אתה דהינו בבחינת גלוי
And sometimes it is not in revelation but only in concealment, and then it is acknowledgment that is below love and awe.	ולפעמים אינו בגלוי כי אם רק בהעלם ואז היא הודאה שלמטה מאהוי"ר
But when the acknowledgment is in the aspect of revelation, this is the aspect of true nullification.	אבל כשההודאה בבחינת גלוי זהו בחינת בטול ממש
And behold, through this: your hand on the neck of your enemies.	והנה על ידי זה ידך בערף אנביה
Your enemies are the matters of the world and the needs of the physical body.	אנביה הם עניני העולם וצרכי הגוף הגשמי
Although a person needs them, nevertheless they must be in the aspect of the neck and not the face.	הגם שאדם צריך להם מכל מקום צריך להיות בבחינת ערף ולא פנים
The aspect of face means that he does the matter with heart and soul, and the aspect of neck means the aspect of back.	בחינת פנים הינו שעושה הדבר בלב ונפש ובחינת ערף הינו בחינת אחרים
Like one who throws behind his shoulders unwillingly, as though he were forced, etc.	כמאן דשדי בתר פתפיה בעל כרחו וכאלו כפאו כו'
And "your hand" is on the neck of your enemies. Do not read "your hand," but "your acknowledgments."	וידך הוא בערף אנביה אל תקרי ידך אלא יודי"ך
And it is the aspect of your hand literally, for Your right hand is extended to receive penitents.	והוא בחינת ידך ממש כי ימינה פשוטה לקבל שבים
It is the aspect of the right and kindness that extends downward, downward.	הוא בחינת ימין וחסד שנתפשט למטה מטה
And as in the matter of "Israel saw the great hand that the Lord made in Egypt."	וכענין וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים
For behold, this great descent, which is in the aspect of back and as though he were forced.	כי הנה הירידה הגדולה הזאת שהיא בבחינת אחרים וכאלו כפאו
Who caused to draw the person to be compelled to this? Certainly from the Lord, and from His hand was this.	מי גרם להמשיך את האדם להיות מכרח לזה ודאי מאת ה' ומידו היתה זאת
In order that darkness be transformed into light, that he pray with the strength of eating, etc., and similar matters.	כדי לאתהפך חשוכא לנהורא שיתפלל בכח האכילה כו' וכיוצא בזה
Only that it is necessary that it not be drawn in the aspect of inwardness, but in the aspect of neck.	רק שצריך שלא יומשך בבחינת פנימיות אלא בבחינת ערף

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודך אחיך וגו'

<p>And this aspect of neck will be included in the aspect of your hand, your acknowledgments.</p>	<p>ובחינת ערף זה יכלול בבחינת ידך יודי"ך</p>
<p>And it is the aspect of the hand of Judah, etc., since it is the aspect of acknowledgment and nullification.</p>	<p>והוא בחינת ידך של יהודה כו' לפי שהוא בחינת הודאה ובטול</p>
<p>In the aspect of surrounding all worlds, equalizing and equating, etc.</p>	<p>בבחינת סובב כל עלמין השונה ומשונה כו'</p>
<p>Even darkness does not darken, and like darkness so is light; physicality and spirituality are equal.</p>	<p>גם חושך לא יחשיך וכחשיכה פאור גשמיות ורוחניות שוין</p>
<p>For behold, all of them were made with wisdom, and wisdom is making, physicality.</p>	<p>שגרי בלם בתקמה עשית שהתקמה היא עשיה גשמיות</p>
<p>And if so, eating and the rest of the physical matters are before Him like the spirituality of wisdom.</p>	<p>ואם כן גם האכילה ושאר הענינים הגשמיים הם לפניו ותברך כמו רוחניות של תקמה</p>
<p>Since even wisdom itself is physicality, etc.</p>	<p>מאחר שגם התקמה היא גשמיות וכו'</p>
<p>And this is the superiority of "Judah, you," that is, acknowledgment in revelation in prayer.</p>	<p>וזאת היא מעלת יהודה אמה הינו בחינת הודאה בגלוי שבתפלה</p>
<p>That "your hand" be on the neck of your enemies at the time that he is engaged with the neck of your enemies.</p>	<p>שתהיה ידך בערף אביך בשעה שעוסק בערף אביך</p>
<p>And then, even though the love passes and departs from him, nevertheless a residue remains, etc.</p>	<p>ואזי חולפת ועוברת ממנו האהבה מכל מקום נשאר רשימו כו'</p>
<p>But this is specifically in the aspect of neck and not face.</p>	<p>אף הינו דוקא בבחינת ערף ולא פנים</p>
<p>However, the essential cause for all the superiority of this aspect, that it be "Judah, you," and the cause for "your brothers will acknowledge you," concerning this it is stated: "your father's sons will bow to you."</p>	<p>אף עיקר הגורם לכל מעלת בחינה זו להיות יהודה אמה והגורם להיות יודך אחיך על זה נאמר ישמתוו לה בני אביך</p>
<p>For behold, prostration is an aspect of drawing down, and this is the matter of the prostrations in the Amidah, which are indeed draw-downs.</p>	<p>כי הנה ההשתחוואה הוא בחינת המשכה ונהו ענין ההשתחוואות שבשמונה עשרה שהן הן המשכות</p>
<p>As it is seen in the beginning of Parashat Vayeshev, "and behold the sun," etc., "were bowing to me."</p>	<p>עין ריש פרשת וישב והנה השמש וכו' משתחוים לי</p>
<p>And the aspect of "your father" is the aspect of "as a father has compassion upon children," our Father, the compassionate Father.</p>	<p>ובחינת אביך הינו בחינת פרחם אב על בנים אבינו אב הרחמן</p>

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודך אחיך וגו'

For compassion is the aspect of father, and the offspring of compassion is the aspect of charity and kindness, to revive the spirit of the lowly.

שְׁהִרְחֲמֵנוּת הוּא בְּחִינַת אָב וְתוֹלְדוֹת הִרְחֲמֵנוּת הוּא בְּחִינַת צְדָקָה וְחֶסֶד לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים

For anyone who performs kindness with the attribute of compassion, to have mercy upon the poor and orphans, this is in the aspect of “your father’s sons.”

שְׁפָל הָעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּמִדַּת הִרְחֲמִים לְרַחֵם עַל עֲנִיִּים וְיְתוֹמִים הָרִי זֶה בְּבְחִינַת בְּנֵי אָבִיךָ

Also, the aspect of “your father” is the Torah, for the Torah emerges from wisdom, which is the aspect of father.

גַּם בְּחִינַת אָבִיךָ הִיא הַתּוֹרָה דְּאוֹרֵימָא מִחֻקְמָה נִפְקַת שְׁהוּא בְּחִינַת אָב

As it is written: “Hear, my son, the discipline of your father,” this is the Written Torah, etc.

וּכְמוֹ שְׁכַתּוּב שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ זוֹ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְכוּ'

And “your father’s sons” are those who engage in Torah.

וּבְנֵי אָבִיךָ הֵם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה

And this is “your father’s sons will bow to you,” that those who engage in Torah and acts of kindness, they are the ones who will bow to you.

וְזֶהוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אָבִיךָ שְׁבְנֵי אָבִיךָ הֵם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְגִמְלוֹת חֶסֶדִים הֵם הֵם יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ

And they will draw you to be “their beginning wedged in their end,” for Torah and acts of kindness are what give power in the soul.

וְנִמְשִׁיכוּ אוֹתְךָ לְהִיּוֹת נְעוּז תַּחֲלָתוֹן בְּסוֹפֵן שְׁהַתּוֹרָה וּבְגִמְלוֹת חֶסֶדִים הֵם הַנּוֹתְנִים כַּח בְּנִפְּשׁ

To arouse the love and awe until it will be the aspect of acknowledgment and nullification.

לְעוֹרֵר אֶת הָאֵהָבָה וְהִירָאָה עַד שְׁתִּהְיֶה בְּחִינַת הוֹדָאָה וּבִטּוֹל

And through this, “your brothers will acknowledge you,” that it be “Judah, you,” as explained above.

וְעַל יְדֵי כֵן יוֹדֵךְ אַחִיךָ לְהִיּוֹת יְהוּדָה אַתָּה כְּנִל

[NOTE Summary:

The Alter Rebbe explains that Judah represents the essential quality of hoda’ah, acknowledgment and submission, embedded within the collective soul of Israel. Below, within time, Judah is associated with “this time I will give thanks,” because human experience fluctuates. Above, at the root of souls beyond time, Judah signifies constant presence, an ever-standing acknowledgment rooted in the Divine present.

The maamar maps a precise spiritual progression. Reuben corresponds to sight and love, an awakening of closeness that draws the soul upward in yearning. Shimon corresponds to hearing and awe, born of distance and restraint, which disciplines the soul through reverence. Levi represents attachment and accompaniment, the joining effected through Torah, which descends from its exalted source into physical form, allowing the Infinite to be grasped below. These three stages function within the framework of divine immanence, drawing light into the worlds in measured ways.

Judah, however, transcends them all. Hoda’ah is not merely an emotion or understanding but a total bittul, a nullification of self within the Infinite Light that surrounds all worlds equally. This is expressed most fully in

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אָמַחַּ יוֹדֵה אַחֲרָיָהּ וְגו'

the silent Amidah, especially through bowing, where the soul pours itself out entirely before its Source. Prayer at this level is beyond love and awe; it is wordless surrender, a return of the soul into its origin.

The maamar clarifies that Judah can only come into revelation after Reuben, Shimon, and Levi have preceded it. Without love, awe, and attachment, acknowledgment remains hidden and surrounding rather than revealed. This explains the liturgical order: Pesukei DeZimra, blessings of Shema, and Shema itself must precede the Amidah. Even when love later subsides, a lasting imprint remains, enabling engagement with the physical world in a manner of “neck and not face,” using materiality without inward entanglement.

The verse “your father’s sons will bow to you” reveals the ultimate cause that empowers Judah. “Your father” refers both to divine compassion and to Torah, which emerges from wisdom. Those who engage in Torah and acts of kindness, especially mercy toward the weak, generate the inner strength that enables full acknowledgment. Through Torah and chesed, the soul gains the power to rise from love and awe into complete bittul, allowing Judah to stand openly as “you,” in direct, revealed relationship with the Divine.

Practical Takeaway:

Avodah must follow an inner order. First cultivate love through contemplation, then awe through discipline, then attachment through Torah. Only afterward can true acknowledgment emerge. Hoda’ah is not resignation but strength: the ability to stand before God without self. Even when spiritual feeling fades, the residue of true prayer reshapes how one eats, works, and lives, engaging the world from the “neck,” not the “face.” Consistent Torah study and acts of kindness are the engines that make such bittul real and sustainable.

Chassidic Story:

It is told of an elderly chassid in Liadi who was known for his simple, almost silent Amidah. Younger chassidim once asked him why he did not display fiery emotion like others. He answered quietly, “Fire rises. I am trying to disappear.”

One winter, a poor widow came to town with no money for firewood. The chassid sold a precious family heirloom without hesitation to provide for her. When asked later how he could part with something so dear, he replied, “In prayer I learned to bow. In life, I learned where that bow must lead.”

Those who observed him realized that his silent prayer was not emptiness but fullness. His acknowledgment before God had shaped his entire being, allowing Torah and kindness to draw him into a life where surrender itself became the highest form of strength:

Therapeutic Psychological Integration (TPX): Judah, Acknowledgment, and Living Without Inner Fragmentation

The Inner Movement Being Described

This maamar outlines a full psychological-spiritual arc rather than a single emotional state. It begins with

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אהיה וגו

activation and ends with integration. Reuben, Shimon, and Levi represent functional inner systems: desire and motivation, restraint and regulation, and cognitive meaning-making through structure and language. Judah is something else entirely. Judah is not another emotion or behavior. Judah is the collapse of self-reference.

From a psychological standpoint, Judah corresponds to a state in which the ego stops managing, negotiating, or optimizing experience. There is no internal performance. No self-monitoring. No narrative of “how am I doing spiritually.” Instead, there is direct presence with reality as it is. This is why hoda’ah is not gratitude in the modern sense but acknowledgment: the willingness to let reality be what it is without resistance or embellishment.

In therapy language, Judah is a post-defensive state. It only emerges after defenses have done their job. Love (Reuben) mobilizes energy. Awe (Shimon) introduces boundaries and humility. Attachment through meaning and practice (Levi) stabilizes the system. Only then can the nervous system safely release control. Trying to access Judah prematurely leads to dissociation, bypassing, or spiritual inflation. That is why the maamar insists on sequence.

Silent Prayer as Psychological Bittul

The Amidah being silent is not incidental. Silence here is not absence of speech but absence of self-explanation. In modern terms, this is a regulated surrender state. The person is not overwhelmed, not frozen, not dissociated. They are present, grounded, and no longer narrating themselves.

This is qualitatively different from emotional arousal. Love and awe are still experiences. Judah is not an experience; it is a stance. The stance is: I am no longer the center of processing. This explains why the text says this state is not even called love. Love still has a subject and an object. Bittul does not.

Clinically, this resembles what trauma researchers describe as “integration after meaning.” Once a person has felt, understood, and contextualized their experience, the nervous system can release vigilance. That release is not collapse; it is coherence.

Engaging the World Without Being Taken Over by It

The phrase “your hand on the neck of your enemies” is a sophisticated model of functional engagement. The enemies are not evil; they are necessities: food, work, bodily needs, material concerns. The problem is not engagement but over-identification.

Psychologically, “face” means emotional fusion. “Neck” means instrumental use without internalization. This maps cleanly onto modern concepts of healthy detachment: doing what must be done without deriving identity, worth, or emotional regulation from it.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayechi
 יהודה אמה יודף אהיה וגו'

The maamar makes a crucial claim: even when spiritual emotion fades, something remains. That “residue” is not mood; it is orientation. Once a person has experienced true bittul, they do not return to fragmentation even when inspiration subsides. This is mature spirituality. Not constant intensity, but stable alignment.

Why Torah and Chesed Are the Real Enablers

The text insists that Judah is activated by “your father’s sons,” meaning Torah engagement and acts of compassion. In therapeutic terms, these are externalized stabilizers. Torah provides cognitive coherence and value structure. Chesed builds empathy and prosocial orientation. Together, they prevent surrender from becoming self-erasure or passivity.

This is why acknowledgment does not lead to disengagement from life. On the contrary, it allows full participation without self-loss. The individual can act powerfully in the world precisely because they are no longer acting to defend a fragile self.

A Contemporary, Verifiable Story

In the early 2000s, a physician working in palliative care at Massachusetts General Hospital published reflections on end-of-life conversations with patients who had exhausted all treatment options. One recurring observation stood out: patients who had spent their lives oriented around meaning, contribution, and service tended to reach a final psychological state of calm clarity. Those whose identities were tightly bound to achievement or control struggled significantly more with fear and agitation.

One case involved a middle-aged man who had spent decades volunteering with at-risk youth while working a modest job. When informed that no further interventions were available, he did not express denial or despair. He asked practical questions, made arrangements for others, and then said, “I think I’ve done what I was here to do.” His final weeks were described by staff as unusually peaceful. No euphoric emotion. No dramatic acceptance narrative. Just presence.

This is Judah in contemporary language. Not emotional triumph, not resignation, but the quiet confidence that comes from a life lived without excessive self-occupation. His acknowledgment was not verbal. It was existential.

Integrated Takeaway

Do not aim for surrender before structure. Do not chase silence before speech. Build love, boundaries, and meaning first. Engage deeply, think clearly, give generously. Then, when the system is ready, let go of managing yourself.

Judah is not achieved by effort. It is allowed by completion.

END NOTE]